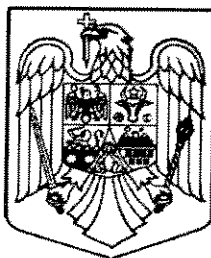

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ROMÂNIA

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

HOTĂRÂREA nr. 329

din 19 mai 2011

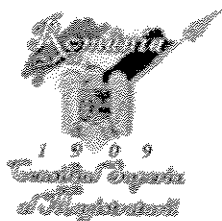
Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a analizat dispozițiile legale referitoare la calea de atac împotriva hotărârilor pronunțate de Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la o cerere de detașare a unui judecător sau procuror sau în exercitarea altor atribuții prevăzute de lege, cu excepția materiei disciplinare.

Potrivit dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Consiliul Superior al Magistraturii dispune detașarea judecătorilor și procurorilor, cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia ori la alte autorități publice, în orice funcții, inclusiv cele de demnitate publică numite, la solicitarea acestor instituții, precum și la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale.*”

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141, Sector 6, cod 061110

Tele: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În conformitate cu art. 40 lit. a) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii „*dispun delegarea judecătorilor și detașarea judecătorilor și procurorilor, în condițiile legii.*”

Art. 23 alin. (1) din același act normativ prevede că, „*Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii se iau în plen sau în secții, potrivit atribuțiilor care revin acestora.*”

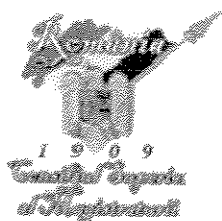
Din analiza textelor legale citate, rezultă că detașarea judecătorilor și procurorilor se dispune prin hotărârea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Având în vedere că rolul de instanță de judecată al secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii este prevăzut cu caracter de excepție, numai în domeniul răspunderii disciplinare, celelalte atribuții din domeniul carierei magistraților date de lege în competența secțiilor, inclusiv cele referitoare la detașare, se exercită de către acestea, în calitate de structuri funcționale cu caracter administrativ, situație care reprezintă regula.

Referitor la calea de atac împotriva hotărârilor prin care secțiile Consiliului Superior al Magistraturii soluționează cererile de detașare, pornind de la ideea că aceste hotărâri sunt pronunțate de secții, în sensul de structuri funcționale cu caracter administrativ, trebuie menționate următoarele aspecte:

Potrivit dispozițiilor art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Plenul Consiliului Superior al Magistraturii soluționează contestațiile formulate de judecători și procurori împotriva hotărârilor pronunțate de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția celor date în materie disciplinară.*”

Prin urmare, în ceea ce îi privește pe judecătorii și procurorii vizați de măsura detașării, aceștia pot ataca la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, cu contestație, hotărârile prin care secțiile Consiliului Superior al Magistraturii soluționează cererile de detașare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În etapa următoare, hotărârile prin care Plenul Consiliului Superior al Magistraturii soluționează contestațiile împotriva hotărârilor secțiilor pot fi atacate de judecători și procurori, în condițiile art. 29 alin. (5) și (7) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

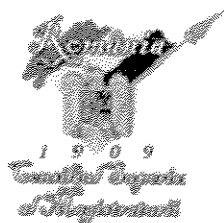
Legea specială nu prevede însă care este calea de atac împotriva hotărârilor secțiilor pe care o au la dispoziție persoanele care nu au calitatea de judecător sau procuror și care au interesul să atace aceste hotărâri – ex: instituția care a solicitat detașarea sau un terț care justifică un interes legitim.

În tăcerea legii speciale, este aplicabil dreptul comun, persoanele interesate, cu excepția judecătorilor și procurorilor, putând ataca la instanțele de contencios administrativ, în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile prin care secțiile Consiliului Superior al Magistraturii soluționează cererile de detașare.

Potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (1) din acest act normativ, *„Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhice superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.”*

Așa cum rezultă din textul legal citat, în procedura plângerii prealabile, persoana care se consideră vătămată, are un drept de opțiune între „recursul grațios” – solicitarea adresată autorității publice emitente a actului administrativ și „recursul ierarhic” – solicitarea adresată autorității ierarhice superioare, pentru a cere revocarea actului administrativ.

În cazul concret analizat, întrucât este vorba despre o hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, nu există o autoritate ierarhic superioară (organizarea ierarhică fiind specifică autorităților din cadrul administrației centrale de stat – Guvern, ministere)

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

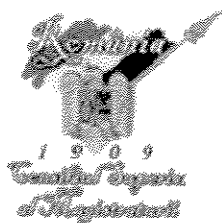
și, prin urmare, persoana care se consideră vătămată, alta decât judecătorul sau procurorul vizat de măsura detașării, trebuie să se adreseze cu plângere prealabilă autorității publice emitente a actului administrativ.

Oricum am înțelege noțiunea de autoritate emitentă – Consiliul Superior al Magistraturii, fără a face distincție între cele două modalități de funcționare, în Plen și în Secții, nu există o autoritate ierarhic superioară. Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii nu este subordonat niciunei autorități publice, iar secțiile Consiliului Superior al Magistraturii nu sunt subordonate Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, fiecare dintre structurile funcționale cu caracter administrativ ale Consiliului având atribuții proprii, precis delimitate prin lege.

În cazul unei hotărâri prin care se soluționează o cerere de detașare a unui judecător sau procuror, prin autoritate publică emitentă a actului se înțelege Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii iar persoana care se consideră vătămată de soluția pronunțată cu privire la o astfel de cerere, alta decât judecătorul sau procurorul vizat de măsură care are o cale de atac specială (contestație la Plen), trebuie să se adreseze cu plângere prealabilă Consiliului Superior al Magistraturii, prin Secția corespunzătoare, cu cererea de revocare a hotărârii, în temeiul art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În această situație și în general, atunci când este vorba despre cererea de revocare a unei hotărâri adoptate de una dintre secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii reglementate de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, competența de soluționare a plângerii prealabile revine întotdeauna secției respective, și nu Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Această concluzie se desprinde din prevederile art. 23 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu care, „Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii se iau în plen sau în secții, potrivit atribuțiilor care revin acestora.”

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Revocarea sau respingerea cererii de revocare a unei hotărâri adoptate de secție în materie de detașare se dispune printr-o hotărâre care, în baza principiului simetriei juridice, este tot de competența secției care a adoptat hotărârea a cărei revocare se cere.

Practic, dacă în urma analizei s-ar dispune revocarea unei hotărâri a secției corespunzătoare, prin care s-a respins o cerere de detașare a unui judecător sau procuror, aceasta ar echivala cu detașarea judecătorului sau procurorului respectiv, măsură care poate fi dispusă numai de Secția pentru judecători sau de Secția pentru procurori, potrivit atribuțiilor prevăzute de lege.

Nu se poate accepta interpretarea în sensul că plângerea prealabilă prin care se solicită revocarea unei hotărâri adoptate de una dintre secțiile Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la o cerere de detașare, ar trebui soluționată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, întrucât s-ar ajunge în situația în care Plenul, în mod indirect, ar dispune detașarea sau respingerea cererii de detașare a judecătorului sau procurorului respectiv, cu depășirea atribuțiilor legale, contrar prevederilor art. 23 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Faptul că se ajunge la o astfel de situație, în ipoteza în care judecătorul sau procurorul vizat de măsura detașării contestă la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărârea Secției corespunzătoare, este consecința instituirii, pe cale de excepție, a unei căi speciale de atac, derogatorie de la dreptul comun, prin dispozițiile art. art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât excepțiile sunt de strictă interpretare și aplicare, dispozițiile menționate, potrivit cărora Plenul Consiliului Superior al Magistraturii soluționează contestațiile formulate de judecători și procurori împotriva hotărârilor pronunțate de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, sunt incidente numai în ipoteza în care hotărârea este contestată de judecătorul sau procurorul pe care îl vizează măsura detașării, neputând fi extinse prin analogie la situațiile în care alte persoane interesate formulează plângere prealabilă împotriva acestor hotărâri, potrivit dreptului comun în materie.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Față de considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE :

Art. 1 – Soluționarea plângerii prealabile îndreptată împotriva unei hotărâri adoptate de una dintre secțiile Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la o cerere de detașare a unui judecător sau procuror sau în exercitarea altor atribuții prevăzute de lege, cu excepția hotărârilor pronunțate în materie disciplinară, este de competența secției respective.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 19 mai 2011

**PRESEDINTE,
JUDECĂTOR NICOLAE HORĂȚIUȘ DUMBRAVĂ**

